

Te iubesc cât ține marea

Gabriel Stănciulescu

Te iubesc cât ține marea

Te invit iubito, să mă însoțești,
Să ne scăldăm în ape calde, line,
Să mă bronzez la soarele ce-mi ești,
Să simt dorința nopților senine.

Zilele să fie apusuri fără zori,
Cu luna să gustăm din fericire
Fiindcă am jinduit de atâtea ori
Intimitatea noastră în iubire.

Mi-este dor să îmbrățișăm natura,
Să înotăm prin valuri înspumate,
Dragostei să îi dăruim căldura,
Să hoinărim în doi... și peste poate.

Ador să-ți savurez, la dans, parfumul,
Și la tangouri să ne dorim... cât doi,
Iar la sfârșit să fim noi doi... ca unul
Mângâiați de valuri și udați de ploi.

Iubito, nu mi-ar ajunge o viață
Să te privesc, cum ne privește zarea,
Dar viața îmi trimite azi povață
Să te iubesc, cât ține marea.

Autor: Gabriel Stănciulescu